

قبول نموده بر صراط اهدانا الصراط المستقیم راجع آیند.

لایحتملی علیک که حضرات صوفیه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین منصب رسالت و نبوت را با الوهیت او تعالی شانه یغیر می کنند چنانکه گذشت و قیاقی همه اینها در سلسله رابده منسوب کرده اند که اوشان از جانب حق بجانب خلق به کمال تنزیه فقط او تشبیه فقط آمده ذفارق بسبیل رسالت و نبوت گشته اند اما اعتبار حقیقت آنحضرت علیه السلام را بوحده مطلقه معتبر نموده می فرمایند که حقیقت آنحضرت از ذات الله بخلق الشریح البحرین (لکن به تنزیه و تشبیه) ورود فرموده خاتم رسالت و نبوت آمدند بدین وجوه است مرحومه با تباغ تمامه آنحضرت استکمال می یابند و تا قیام قیامت جاری خواهد ماند و تکیه استکمال مذکوره ازین است مرحوم رسد و مقتود و گرد و قیامت قائم خواهد شد تا فهم.

الخاتمه

اعلم انی رشید. آنچه که بیان کرده ایم ادوار مراتب ثلاثه ذات و وحده و الوهیت بود و انان که مراتب ثلاثه که مرتبه اول ذات است از امتیاز و لا امتیاز منزه است و از اعتبار و لا اعتبار معرے بلکه هر مرتبه در آن مرتبه تنزیه کند غائب شود و هر معبرے در آن مرتبه اعتباری دارد کافور گردد و این غلبه است و کافوریت با محضات خویش در جمیع اطلاق وحدت و مطلق الوهیت ساری است.

و ایضا از ان مراتب ثلاثه که مرتبه ثانی وحدت مطلقه است در آنجا امتیاز لا امتیاز و لا اعتبار اعتبار و مطلق اطلاق و عیون شیون گردد بلکه هر شایسته را در آن مرتبه مثبت کنند لا گردد و هر حصولی را در آن مرتبه محصل سازند غیر حصول آن شیونات

اطلاق مرتبه ثانی وحدت - محضیت مرتبه اول ذات - کمال آنحضرت بجمیع الازمان - تحقق حقایق جمیع انبیا در سلسله الوهیت مطلقه - کمال جمیع انبیا در سلسله الوهیت مطلقه - اعتبار حقیقت آنحضرت عند الصلوة والسلام بر وحدت مطلقه.

لا امتیازیه و اعتبارات مطلقه با قابلیت کتیه خویش در جمیع استعدادات الوهیت مطلقه
طاری است.

و ایضا از آن مراتب نماند که الوهیت مطلقه است و درینجا لا امتیاز اعتبارات و اعتبارات اثباتی
و اطلاق مطلق و شیونات اعیانات می شوند و این همه اعیان استعدادیه و اثباتات
مطلقه مشتمل بر جمیع اسماء و صفات مختلفه و متکثره است.

پس بشود که آن مرتبه اول ذات با وصف محضیت و آشنی از امتیاز و لا اعتبارات
و لا اعتبار خویش را با مرتبه ثانیه و وحدت نسبت اعتباریه اطلاقیه و با مرتبه ثالثه الوهیت
نسبت اثباتیه مطلقه داشته است.

و همچنین مرتبه ثانی و وحدت بوجه اطلاق تمامه از شیونات لا امتیازیه و از اعتبارات
اطلاقیه عمیق حقیقی داشته خویش را با مرتبه اول ذات نسبت لا اعتباریه و با
مرتبه ثالثه الوهیت نسبت اعتباریه اعیانیه نهاده است.

و همچنین مرتبه ثالث الوهیت با وصف وجود خویش را با مرتبه اول ذات نسبت لا وجود
فیه و با مرتبه ثانی و وحدت نسبت لا امتیازیه داشته است.

شده باز در باب که در مرتبه اول ذات امتیاز لا امتیاز گردد و اعتبار لا اعتبار و آن اعتبار
از لایه نافی خویش امتیاز را مسلوب کرده با اضطرار صرفیه ذاتیه ملحق گردیده و لا اعتبار
بلا نافی خویش اعتبار را معدوم گردانیده با سکون محضه ذاتیه ملحق گشته پس مرتبه
اول ذات با وصف افتاب صرفیه و محضه بالذات صرف آمد و همچنین در مرتبه ثانی
وحدت مطلق اطلاق و حیون شیون امتیاز لا امتیاز و لا اعتبار اعتبار بوده است و ثانی
اطلاقیه با آن مطلقه مطلق نماند و دیده به اعتبار وجود منسوب شد.

مطلق مرتبه ثالث الوهیت - نسبت مرتبه اول و ثانی و ثالث - نسبت مرتبه ثالث

اسما و صفات مختلفه منکره در مرتبه اول ذات به سلب استوار ادات محضه
و مایشیر عنہا و در مرتبه ثانیہ وحدت به سلب صفات مثبتہ و مایشیر عنہا
نمایند فقط

کتاب ہذا بتاریخ دوازدهم یوم دوشنبہ ماہ ربیع الاول ۱۳۲۳

کلیج و جوہ تمام شدند بجن لاله الله

محمد الرسول الله

شاه محمد صالحی
چشتی و قاری